

Sygn. akt V CSK 602/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa R. M.

przeciwko J. B., J. H. i M. G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 29 marca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powód R. M. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 marca 2017 r., którym oddalono jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 czerwca 2016 r., oddalającego powództwo o zasądzenie na jego rzecz kwoty 200 000 zł solidarnie od pozwanych J. B., J. H. i M. G.

Sąd Najwyższy zważył:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłance nieważności postępowania, wynikającej z faktu niedoprowadzenia go - jako osoby pozbawionej wolności - na rozprawy odbywające się w dniach 27 października 2014 r. oraz 9 czerwca 2016 r. - co skutkowało pozbawieniem go możliwości stawiania pytań świadkom, tj. pozbawiło go możliwości obrony swoich praw w rozumieniu art. 379 pkt 5 k.p.c.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego pozbawienie strony możliwości obrony jej praw, przewidziane w art. 379 pkt 5 k.p.c., polega na tym, że strona na skutek wadliwości procesowych sądu lub strony przeciwnej nie brała udziału w całym postępowaniu lub jego znacznej części, jeżeli skutki tych wadliwości nie mogły być usunięte na następnych rozprawach przed wydaniem wyroku w danej instancji. Ocena zaistnienia takiej sytuacji procesowej dokonywana być powinna w kontekście konkretnych okoliczności sprawy. Chodzi jednak tylko o wypadki rzeczywistego pozbawienia możliwości obrony, którego skutkiem było niedziałanie strony w postępowaniu, nie zaś pewne utrudnienia w działaniu strony, którym można było zaradzić przed wydaniem wyroku (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2017 r., IV CSK 350/16 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2016 r., III CSK 27/16 - nie publ.).

W niniejszej sprawie skarżący mógł formułować swoje stanowisko oraz wnioski dowodowe w czasie pozostałego toku postępowania, w którym nie doznawał przeszkód w czynnym braniu udziału w postępowaniu. Zgodnie z ustaleniami Sądu odwoławczego nieobecność powoda na rozprawie w październiku 2014 r. była usprawiedliwiona koniecznością poddania się badaniu, któremu powód poddał się już we wcześniejszym terminie. Sąd Najwyższy uznaje zatem przyjęcie przez Sąd drugiej instancji, że nieobecności powoda miały na celu jedynie przedłużanie postępowania, nie zaś dążenie do wyjaśnienia dalszych okoliczności faktycznych i stawianie pytań świadkom, za wniosek odpowiadający zasadom logiki i doświadczenia życiowego.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.